

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Aleše Roztočila a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Petry Weissové v právní věci žalobce: **V. P.**, zast. JUDr. Jiřím Cehákem, advokátem, se sídlem nám. Míru 1, Nový Bor, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 1292/25, Praha 5, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 11. 2022, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2023, č. j. 58 Ad 1/2023-49,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaná výše nadepsaným rozhodnutím zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ze dne 9. 6. 2022, č. j. X, jímž žalovaná snížila žalobci výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně. Podle posudku žalované totiž míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila 50 %.

[2] Proti rozhodnutí žalované brojil žalobce žalobou u Krajského soudu v Praze, jenž ji v záhlaví označeným rozsudkem zamítl. V rámci řízení o žalobě nechal krajský soud vypracovat Posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí v Praze posudek ze dne 23. 3. 2023, č. j. SZ/2023/371-PH-13 (dále též „posudek MPSV“), z něž v řízení vycházel.

[3] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) kasační stížnost, ve které namítá, že soud nerespektoval, že dle doložených lékařských zpráv trpí [obsahuje citlivé údaje]. Má za to, že jeho zdravotní stav nebyl komplexně posouzen, neboť posudek MPSV nezohlednil dosaženou úroveň rehabilitace. [obsahuje citlivé údaje]. Posudek o zdravotním stavu, z kterého soud vycházel, nelze považovat za způsobilý podklad pro zamítavé rozhodnutí, je totiž zcela nepochybné, že se zdravotní stav nezměnil. Správní orgán měl tedy zdravotní omezení stěžovatele posoudit tak, že míra omezení odpovídá třetímu stupni invalidity.

[4] Žalovaná se ve vyjádření ke kasační stížnosti ztotožnila se závěry krajského soudu. Posudek MPSV i krajský soud dostatečně zohlednily veškeré stěžovatelem tvrzené

skutečnosti. Závěry týkající se kvalifikace a taxace dominantního postižení, jakož i stabilizace stavu a stěžovatelova profesního uplatnění jsou jasné a řádně odůvodněné.

[5] Nejvyšší správní soud nejprve přezkoumal podmínky pro řízení o kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost ve smyslu § 102 s. ř. s. přípustná, a stěžovatel je zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[6] Před zahájením meritorního přezkumu věci se Nejvyšší správní soud musel zabývat otázkou přijatelnosti kasační stížnosti. Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. Nejvyšší správní soud odmítne pro nepřijatelnost kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce (což je také nyní projednávaná věc), pokud tato stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele.

[7] Vymezením institutu nepřijatelnosti a výkladem konceptu přesahu vlastních zájmů stěžovatele se Nejvyšší správní soud podrobně zabýval v usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006 - 39, č. 933/2006 Sb. NSS. O přijatelnou kasační stížnost se podle tohoto usnesení může jednat v následujících typových případech: 1) kasační stížnost se dotýká právních otázek, které dosud nebyly vůbec či nebyly plně řešeny judikaturou Nejvyššího správního soudu, 2) kasační stížnost se týká právních otázek, které jsou dosavadní judikaturou řešeny rozdílně, 3) kasační stížnost bude přijatelná pro potřebu učinit judikaturní odklon, tj. Nejvyšší správní soud ve výjimečných a odůvodněných případech sezná, že je namístě změnit výklad určité právní otázky, řešené dosud správními soudy jednotně, 4) v napadeném rozhodnutí krajského soudu bylo shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotně-právního postavení stěžovatele. O zásadní právní pochybení se v konkrétním případě může jednat především tehdy, pokud: a) krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování nebude docházet i v budoucnu, b) krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva.

[8] V posuzovaném případě Nejvyšší správní soud shledal, že žádná z těchto podmínek nebyla naplněna, a kasační stížnost je proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelná.

[9] Stěžovatel v řízení rozporuje závěry posudku MPSV, má za to, že dle doložených lékařských zpráv míra jeho postižení odpovídá invaliditě třetího stupně. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalovaná rozhodnutím ze dne 23. 9. 2014 přiznala žalobci invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně. V záhlaví uvedeném rozhodnutím ze dne 22. 11. 2022 žalovaná stěžovateli invalidní důchod snížila na důchod pro invaliditu druhého stupně, a to na základě posudku OSSZ Mladá Boleslav ze dne 11. 5. 2022. Posudková lékařka OSSZ v tomto posudku dospěla k závěru, že u stěžovatele došlo ke změně stupně invalidity na druhý stupeň, neboť pokles jeho pracovních schopností činí 60 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatele je zdravotní postižení uvedené v kapitole [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

[10] Lékařka žalované v posudku o invaliditě v námitkovém řízení ze dne 17. 10. 2022, č. j. LPS/2022/875-NR-STC_CSSZ, konstatovala, že žalobcova pracovní schopnost ode dne

pokračování

11. 5. 2022 poklesla o 50 %. Příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stěžovatele hodnotila shodně s předchozím posudkem.

[11] Krajský soud požádal posudkovou komisi MPSV v Praze o vypracování posudku pro posouzení odborné otázky zdravotního stavu stěžovatele a výběru a zařazení rozhodujícího zdravotního postižení dle přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Komise MPSV v Praze v posudku ze dne 23. 3. 2023 shrnula, že [obsahuje citlivé údaje]. Na základě dokumentace OSSZ, lékařských nálezů, zdravotní dokumentace praktického lékaře a po osobním vyšetření stěžovatele konstatovala, že u stěžovatele jde o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou [obsahuje citlivé údaje]. Komise stěžovatelovo zdravotní postižení zařadila pod kapitolu [obsahuje citlivé údaje] a zvolila horní hranici vyhláškou daného rozmezí, tj. 60 %. Tuto hodnotu nebylo dle komise možno již dále navýšit z důvodu dalších onemocnění ani z důvodu ztížené schopnosti vykonávat zaměstnání, neboť žalobce [obsahuje citlivé údaje], má středoškolské vzdělání a může vykonávat administrativní činnost po rekvalifikačním kurzu v kratším pracovním úvazku.

[12] Dle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně. V případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu třetího stupně.

[13] Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je posouzení stupně invalidity otázkou odbornou, medicínskou. Rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud sám zdravotní stav posuzovaného nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud pouze ověřuje, zda posudek příslušné posudkové komise je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu tohoto soudu, např. rozsudky ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 - 54, ze dne 3. 4. 2013, č. j. 6 Ads 158/2012 - 24, ze dne 15. 5. 2013 č. j. 6 Ads 11/2013-20 nebo usnesení ze dne 31. 5. 2023, č. j. 5 Ads 129/2021-32).

[14] Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudky těchto komisí jsou v přezkumném soudním řízení stěžejním důkazem, na nějž je správní soud při nedostatku odborné erudice odkázán, a jak je uvedeno výše, je nezbytné klást zvýšený důraz na jejich jednoznačnost, určitost, úplnost a přesvědčivost. Požadavek úplnosti a přesvědčivosti kladený na tyto posudky spočívá v tom, aby se posudková komise vypořádala se všemi rozhodujícími skutečnostmi a své posudkové závěry náležitě odůvodnila, aby byly přesvědčivé i pro soud, který nemá, a ani mít nemůže, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí (rozsudky NSS ze dne 30. 1. 2004, č. j. 5 Ads 34/2003-82, č. 526/2005 Sb. NSS, či ze dne 14. 12. 2017, č. j. 5 Ads 158/2016-57).

[15] Krajský soud provedl důkaz posudkem posudkové komise MPSV v Praze, jehož závěry vyhodnotil jako úplné, celistvé a přesvědčivé. Shora nastíněné požadavky na kvalitu posudku předmětný posudek splňuje i dle názoru Nejvyššího správního soudu. V nyní

posuzované věci se pak jeho závěry v podstatném shodují se závěry posudků pořízených v rámci řízení před žalovanou. Posudek MPSV sice na rozdíl od předchozích posudků hodnotil současný stav stěžovatele podle kapitoly [obsahuje citlivé údaje] přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity namísto podle kapitoly [obsahuje citlivé údaje], ale tento svůj názor řádně odůvodnil s tím, že podle kapitoly [obsahuje citlivé údaje].

[16] Stěžovatel namítá, že trpí kromě [obsahuje citlivé údaje]. V uvedeném vyjádření ze dne 20. 4. 2023 k posudku MPSV stěžovatel obecně namítl, shodně jako v kasační stížnosti, že jeho zdravotní stav nebyl posudkem MPSV komplexně posouzen. S tímto stěžovatelovým obecným tvrzením, stejně jako s polemikou týkající se tvrzení [obsahuje citlivé údaje], se krajský soud řádně vypořádal v bodech [23] až [27] napadeného rozsudku, kdy podrobně rozebírá závěry posudku MPSV v souvislosti s žalobními body. Nejvyšší správní soud se se závěry krajského soudu ztotožňuje a v dalším na ně odkazuje.

[17] Zároveň jako nedostatek posudku MPSV vedoucí dle něj k nekomplexnímu posouzení zdravotního stavu stěžovatel uvádí, že posudek MPSV nezohlednil dosaženou úroveň rehabilitace. Nejvyšší správní soud ze spisu zjistil, že podkladem posudku MPSV byly lékařské nálezy, včetně lékařských zpráv z [obsahuje citlivé údaje]. Posudkové zhodnocení sice neobsahuje specificky vyhodnocení dosažené úrovně rehabilitace stěžovatele, ale vyjadřuje se k zdravotnímu stavu stěžovatele v rozhodnou dobu, tj. k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudková komise uvedla, že nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu stěžovatele, jeho stav byl dlouhodobě stabilní. Tomu odpovídá i zpráva z [obsahuje citlivé údaje] z prosince 2022.

[18] Na základě výše uvedeného Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnosti jako nepřijatelnou ve smyslu § 104a s. ř. s.

[19] Jelikož stěžovatel neměl v řízení o kasační stížnosti úspěch a žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť se jedná o věc důchodového pojištění, Nejvyšší správní soud rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. dubna 2024

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu